

[Himmelstrup.]

Medlem. Naar den højtærede Minister skal tage Opgaver op som dem, der omhandles her, skal der en vis Planlæggelse til, og det kan ikke gøres paa et enkelt Aar. Det er derfor kun naturligt, at der sættes et Tidsrum af 3 Aar. Det, at der hidtil kun har været et-aarige Finansbevillinger, tror jeg netop har været medvirkende til, at Administrationen af dem maaske har haft et lidt planløst Præg, saaledes som vi har faaet det oplyst med Hensyn til den Bevilling, som i nogle Aar har været givet til den industrielle Landvinding. Det er derfor et berettiget Krav fra den højtærede Ministers Side, naar han ønskede, at Loven skulde gælde for 3 Aar. Jeg var paa et vist Tidspunkt af Udvalgsforhandlingerne tilbøjelig til, at det kun skulde være for to Aar, ikke, fordi jeg i og for sig mente, at det var rigtigere, men for at vi derved muligt alle kunde samles om dette Erhvervsforslag. Det forekom mig, at det var smukt, om alle Rigsdagens Partier i fuldkommen Enighed kunde samles om at gennemføre et Forslag til Erhvervslivets Fremme.

Forholdet er altsaa dette, at de konservative Medlemmer af Udvalget, paa hvis Vegne det ærede Medlem taler, i Virkeligheden har kunnet tiltræde alle Lovforslagets Enkeltheder, alene med Undtagelse af § 5, idet man tillige har ønsket, at det kun skulde gælde for et Aar. Det forekommer mig, at naar man har kunnet tiltræde Udvidelsen af Eksportkrediten, kan der ikke principielt være noget til Hinder for, at man skulde kunne tiltræde Udvalgets § 5.

Maa jeg endnu gøre en Bemærkning refererende sig til de Særbemærkninger, vi har gjort angaaende § 19, hvorved der stilles et Beløb paa 400.000 Kr. til Raadighed for Handelsministeriet til det, man maaske kunde kalde den udenlandske Propaganda. Jeg kan være enig med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i, at Forholdet mellem Udenrigsministeriet og Handelsministeriet bør klares, og jeg synes, at dette er det svageste Punkt i Forslaget. Der er ikke her tilvejebragt den Afgrænsning mellem Udenrigsministeriets Arbejde paa denne Sag og de Opgaver, som Handelsministeriet ganske vist ikke tager op nu, idet det har forvaltet dem allerede gennem en Aarrække ved Finanslovbevillingerne. Men det forekommer mig, at man skal være opmærksom paa dette Forhold og være klar over, at der paa et eller andet Tidspunkt maa finde en nøjere Afgrænsning Sted mellem de Opgaver, der skal varetages af de to Ministerier. Men

om denne Afgrænsning finder Sted til næste Aar eller Aaret efter, forekommer mig i og for sig at være ret ligegyldigt. Der er maaske Grund til at tro, at naar man havde 2 Aars Erfaringer at bygge paa, vilde det være lettere at træffe den rette Afgørelse.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale mine Meningsfæller at stemme for det Ændringsforslag, der foreligger fra Flertallet indenfor Udvalget.

Rager: Jeg haaber, at jeg kan klare mig med endnu færre Bemærkninger end det ærede Medlem Hr. Himmelstrup. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at som Forslaget nu foreligger, som et fuldstændig samlet Ændringsforslag fra Udvalget, er der først og fremmest sket det, at det erhvervspolitiske Nævn er bibeholdt. Det har under Diskussionen i Udvalget været fremført, at dette Nævn ikke har været i stærk Funktion, og man har i nogen Grad, har jeg forstaaet, villet anse Formanden for dette Nævn som den, der alene havde Ansvaret derfor. Jeg finder derfor Anledning til at henlede Opmærksomheden paa § 3, hvor der staar, at det erhvervspolitiske Nævn sammentræder efter Indkaldelse af sin Formand og skal indkaldes til Møde, naar Regeringen eller mindst fem af Nævnets Medlemmer fremsætter Begæring derom. Saaledes har altsaa de Medlemmer, der mener, at der er Grund til at forelægge Sager for Nævnet og faa noget drøftet, den mest udmærkede Anledning til det, men de er samtidigt, hvis de er mindst fem, ansvarlige for, om Nævnet ikke arbejder i den Udstrækning, som de paa-gældende Medlemmer maatte finde rigtig. Jeg gjorde allerede ved første Behandling den Bemærkning, at om det erhvervspolitiske Nævn forsvandt eller blev bibeholdt skulde ikke kunne fremkalde stærke Lidenskaber hverken i den ene eller den anden Retning hos mig. Jeg har intet imod, at det er bibeholdt, og nu har det altsaa 3 Aar, indenfor hvilken Tid det vil kunne bevise, om det har Berettigelse til at leve videre eller det derefter skal indgaa til den evige Glemsel.

Det er udmærket at høre fra konservativ Side, at man har visse principielle Stillinger til det Lovforslag, der foreligger her, bl. a. denne, at Eksportkrediten burde afvikles, men under Trykket af den øjeblikkelige Situation, af de praktiske Forhold, har man altsaa ladet sig overbevise af Ministeren om, at den ikke alene bør bibeholdes, men at den ogsaa bør udvides.